

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **A.C. (obecnie A.G.)**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 19 maja 2026 r.,
wniosku sędziego Sądu Najwyższego o wyłączenie od rozpoznania sprawy,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:
wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego I.Z. od udziału w
sprawie III KO 204/25.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 25 marca 2025 r. (k. 35) sędzia Sądu Najwyższego I.Z. złożył wniosek o wyłączenie od rozpoznania niniejszej sprawy tj. wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 11 stycznia 2018 r., sygn. akt II AKa180/17. Uzasadniając swoją inicjatywę wskazał, że w innej sprawie, zarejestrowanej pod sygn. akt III KZ 41/22, brał udział w wydaniu postanowienia z dnia 10 stycznia 2023 r., w którym dokonywano oceny zasadności kwestii odnoszących się do kwestionowania sprawstwa oraz stanu zdrowia skazanego w sprawie zakończonej ww. wyrokiem sądu Apelacyjnego w Szczecinie i utrzymano w mocy postanowienie o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania. W przekonaniu SSN I.Z. okoliczności te mogą wywołać w odczuciu społecznym przekonanie o braku

warunków do obiektywnego rozpoznania kolejnego wniosku skazanego o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

W układzie procesowym, jaki wystąpił w kontekście najnowszych wystąpień A.C. (obecnie: A.G.), nie może budzić wątpliwości to, że zasiadanie sędziego Sądu Najwyższego I.Z. w składzie orzekającym, który kontrolował postanowienia o odmowie przyjęcia, wobec jego oczywistej bezzasadności, wcześniejszego wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 11 stycznia 2018 r., sygn. akt II AKa180/17, i gdzie wypowiedziano się co do merytorycznych aspektów sprawy, prowadzi do wniosku, że rozpoznania przez SSN I.Z. ponownego wniosku o wznowienie postępowania dotyczącego tej samej sprawy, mogłoby wywołać uzasadnione wątpliwości co do bezstronności tego sędziego.

Na marginesie należy też zauważyć, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego powszechnie akcentuje się, że „sędzia ulega wyłączeniu, nie tylko wówczas, gdy istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie (art. 41 § 1 k.k.), ale również w sytuacji, gdy orzekanie przez sędziego w danej sprawie mogłoby prowadzić do naruszenia standardu z art. 6 ust. 1 EKPC i uznania, że taki skład orzekający w ogóle nie stanowi niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego ustawą” (*postanowienia SN: z dnia 6 lipca 2022 r., IV KO 66/22, LEX nr 3405631 z dnia 13 października 2021 r., II KO 30/21; z dnia 28 kwietnia 2022 r., IV KO 32/22; z dnia 17 marca 2022 r., II KO 12/22*). Niewątpliwie problematyka związana z procedurą powołania sędziów ściśle powiązana jest z prawem do rzetelnego procesu sądowego, co tym bardziej uzasadnia wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego I.Z. od udziału w przedmiotowej sprawie.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[WB]

[r.g.]

